

МОЖЛИВОСТІ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО ПЕРЕКЛАДУ

Назар МОСЦІПАН¹, студент, Світлана ДВОРЯНЧИКОВА¹, канд. філол. наук, доц.

¹ Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)

Ключові слова: віртуальна реальність, професійний переклад, цифрові симуляції, інтерактивне навчання, мовна взаємодія.

Вступ. Сучасний світ стрімко розвивається завдяки впровадженню новітніх технологій до різноманітних сфер діяльності людини. Віртуальна реальність (VR) уже набула статусу потужного інструмента в галузі лінгвістики та перекладу, відкриваючи перспективи для створення автентичних ситуацій комунікації. Завдяки зануренню в реалістичні цифрові середовища професійні перекладачі можуть практикувати свої навички у максимально наближених до справжніх змодельованих умовах. Подібні практики дозволяють не лише покращити якість перекладу, а й врахувати культурний контекст та міжмовні особливості, що є вельми важливим для сучасної комунікації.

Мета дослідження – проаналізувати можливості застосування технологій віртуальної реальності для підвищення якості професійного перекладу та визначити вплив VR-середовищ на удосконалення навичок послідовного та синхронного перекладу в умовах глобалізованої комунікації.

Суть дослідження. Ми комплексно проаналізували практичні кейси та ті експериментальні дані, що отримані під час застосування VR-технологій у роботі перекладачів. Основні етапи досліджень у цій царині передбачають створення цифрових симуляцій, аналіз комунікативної взаємодії, оцінку ефективності впроваджених заходів.

Під час створення цифрових симуляцій експерти з лінгвістики, перекладацької справи та інформаційних технологій розробляють такі інтерактивні VR-сценарії, які відображають реалістичні ситуації міжкультурного спілкування, конференцій і переговорів. Такі цифрові симуляції дозволяють перекладачам практикувати навички в умовах, максимально наближених до реального життя з комунікативною динамікою.

Під час аналізу комунікативної взаємодії фахівці виявляють особливості мовних патернів і тих дискурсивних стратегій, які застосовуються у VR-середовищах порівняно з традиційними методами перекладу.

Оцінюючи ефективність упроваджених заходів, філологи вивчають вплив VR-технологій на процес підготовки майбутніх перекладачів, зокрема за допомогою інтерактивних тренінгів і модульних курсів, що надає можливість практично відпрацьовувати навички в близьких до реальних умовах. Методологія такої оцінки поєднує як кількісний (за допомогою комп'ютерної обробки даних симуляцій) і якісний (через інтерв'ю та анкетування учасників упроваджених курсів) аналіз, що сприяє виявленню об'єктивних комунікативних параметрів і суб'єктивних вражень користувачів від роботи у VR-середовищі. Зокрема, під час порівняльної оцінки ефективності традиційних методів навчання та VR-підходу аналізують показники успішності (точність перекладу, час реакції, якість передачі культурних нюансів тощо) у перекладачів, що використовують традиційні методи навчання й практики, і тих спеціалістів, які працюють із застосуванням можливостей у VR-середовищах.

Висновок. Віртуальна реальність демонструє значний потенціал поєднання технологічних інновацій і традиційних лінгвістичних підходів для підвищення якості та ефективності професійного перекладу. Занурення у цифрові симуляції з реалістичними культурними та мовними контекстами дозволяє перекладачам практикувати навички у динамічних умовах, які відтворюють реальні комунікативні ситуації. З'ясовані результати свідчать про потенціал розробки інтегрованих платформ для подальшого впровадження VR-технологій у навчальні програми професійної підготовки перекладачів, адже це вже сьогодні сприяє покращенню міжкультурної взаємодії загалом і розвитку адаптивних професійних перекладацьких компетенцій зокрема.